

L

Leisure time

V

olný čas

INTERVIEWEE:	Eva Duskova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	2005
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVANÝ:	Eva Dušková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	2005
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

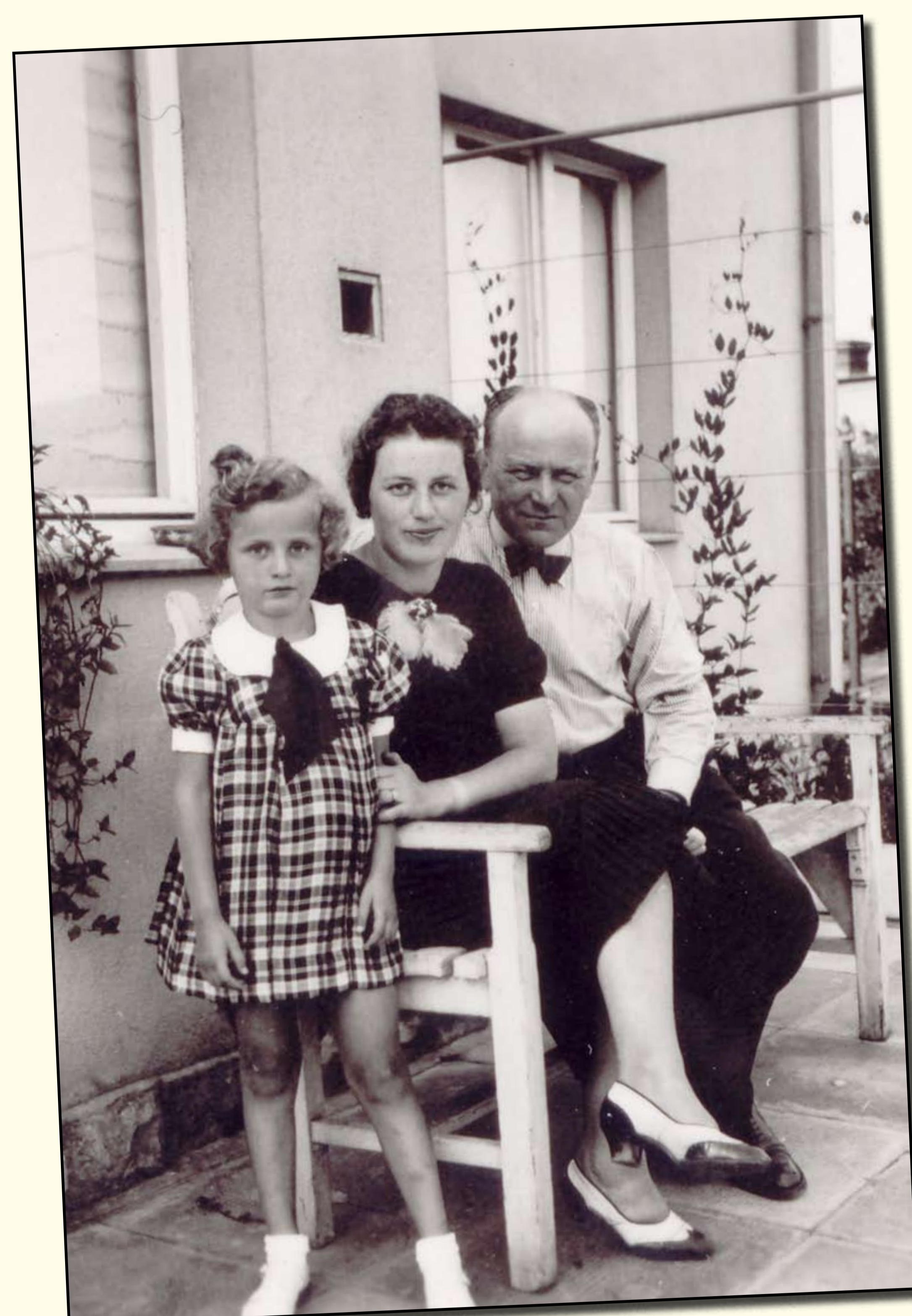
After graduating I went on to study library science at the Faculty of Philosophy. I had wanted to take psychology, but halfway through my last year of high school I learned that I'd have to combine it with pure philosophy, and back then pure philosophy meant above all Marxism. And so I studied library science. Back then I said to myself that better library science than nothing. But then I began to like it, and I do it to this day.

Po maturitě jsem šla studovat na filozofii knihovnictví. Chtěla jsem studovat psychologii, ale v pololetí v oktávě jsem se dozvěděla, že bych musela kombinovat pouze s čistou filozofií a tehdy znamenala filozofie především marxismus. A tak jsem vystudovala knihovnictví. Já jsem tenkrát říkala, že lepší knihovnictví než nic. Ale potom mě to chytilo a dělám to dodnes.

I'm with Grandma and my grandfather. Litomyšl, 1930s.

Na téhle fotografii jsem s babičkou a dědečkem. Litomyšl, 30. léta 20. století.

In this photo I'm with my parents in the year 1938.

Na této fotografii jsem se svými rodiči v roce 1938.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

L

Leisure time

V

olný čas

INTERVIEWEE:	Michal Maud Beer
PHOTO TAKEN IN:	Prostejov
YEAR:	1930
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVANÝ:	Michal Maud Beer
MÍSTO VZNIKU:	Prostějov
DATUM:	1930
TAZATEL:	Martin Korčok

I was born in 1929 in Prostejov, which used to be called 'The Jerusalem of Hana.' There were 'Jewish streets' in the center of town, the way it is in many European towns, which is a sign that our people lived in the town since its beginnings. From early childhood I was aware that we were Jews, even though my family wasn't religious. My parents were Zionists. At the girls' elementary school, I was the only Jewish girl in my class. Our Grade 1 teacher, Mrs. Tihelkova, was probably taken aback when to the question what I wanted to be, I replied 'A gardener in Palestine.'

Narodila jsem se v Prostějově roku 1929. Toto město se nazývalo Jeruzalém na Hané. V centru města byly židovské ulice, tak jak tomu je v mnohých evropských městech, čili je to známka toho, že v tomto městě lidé žijí od jeho samých začátků. Toho, že jsme Židé, jsem si byla vědoma od útlého dětství, i přesto že naše rodina nebyla pobožná. Moji rodiče byli sionisté a já byla jediné židovské děvče na dívčí základní škole. Naše učitelka v první třídě, paní Tihelková, byla patrně vcelku zaskočena, když jsem na její otázku, čím chci jednou být, odpověděla: „zahradnicí v Palestině.“

This is a photo of me as a little girl, Prostejov 1933.

Zde jsem zachycena jako holčička, Prostějov 1933.

From the left, my cousins Hans and Ruth. I am in the front in the tree. Hans died in the Auschwitz concentration camp.

Zleva bratranec Hans a sestřenice Ruth. Na stromě jsem já. Hans zahynul v koncentračním táboře Osvětim.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

L

eisure time

V

olný čas

INTERVIEWEE:	Zuzana Minacova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1940s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVANÝ:	Zuzana Mináčová
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	40. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Grešlová

This is a photo of me with my father, Dezider Silberstein. My father wanted to become a farmer. But his brother, uncle Filip, was a bad student, so their parents decided that he'd run the farm, and because my father on the contrary was a very good student, his parents sent him to school. He registered for medicine and became a doctor. My father liked to play various jokes, life with him was one big laugh. Unfortunately, after the Slovak State broke out, life was no longer very much fun. After the war my father returned to his medical practice.

Na této fotografii jsem zachycena se svým otcem Deziderem Silbersteinem. Tatínek se chtěl stát statkářem a jeho bratr Filip měl jít studovat. Ale strýček Filip se učil špatně, tak se rodiče rozhodli, že bude obhospodařovat statek. A protože můj tatínek se naopak učil velmi dobře, tak ho rodiče dali studovat, ačkoli on by raději statkařil. Zapsal se na medicínu a stal se lékařem. Můj tatínek byl nejveselejší člověk na světě. Rád dělal různé vtipy, byla s ním nesmírná legrace. Bohužel, poté co vypukl Slovenský stát, už život moc legrační nebyl. Tatínek se po válce vrátil ke své lékařské profesi.

This is a photo of me as a little girl, Bratislava 1930s.

Zde jsem zachycena jako holčička. Bratislava, 30. léta 20. století.

In this picture I'm roughly five or six years old.

Na tomto snímku mi může být zhruba pět či šest let.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

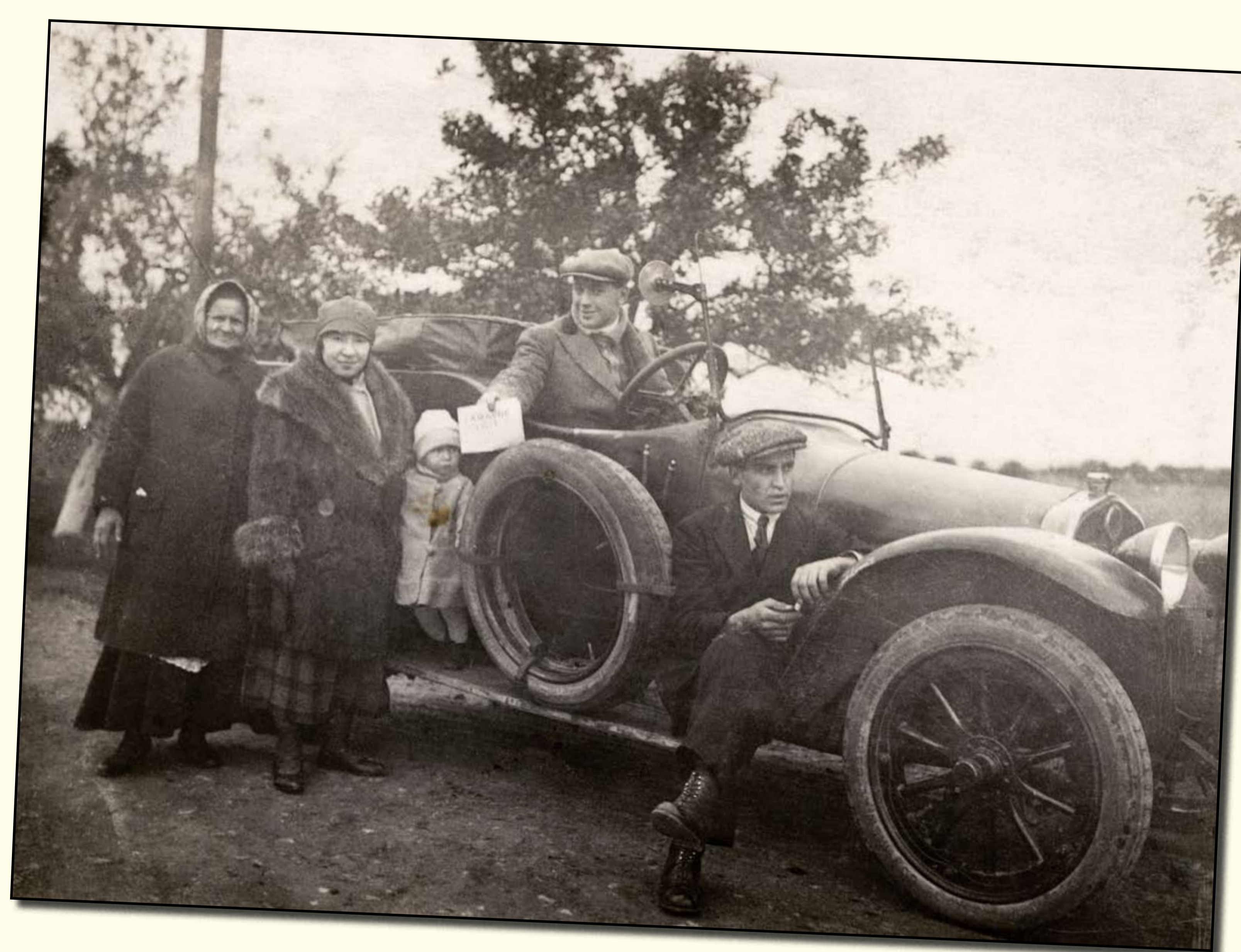
INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVANÝ:	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

My father, Emil Synek, was a vehicle buff, he owned this motorcycle too. Every little while we had a new car. We didn't own buildings, but we always had cars. My father always said that he didn't save money. He used to say that for a country's economy to function, money has to circulate. That was his motto. An absolutely modern way of thinking. He also used to say as a joke that he wanted someone to marry me out of love and not for money. He did the right thing, because he enjoyed his money. Then we lost everything anyways.

Můj otec, Emil Synek, byl fanda navšechny dopravní prostředky a ještě než měl své první auto, vlastnil tenhle motocykl. My jsme každou chvíli měli nějaký nový vůz. Neměli jsme domy, ale auta jsme měli pořád. Rodiče si asi také dopřávali slušnou dovolenou. Otec vždycky říkal, že nešetří. Říkával, že když má ve státě fungovat ekonomický systém, tak peníze musí přijít do oběhu. To byla jeho deviza. Naprosto moderní myšlení. Také z legrace říkal, že chce, aby si mě někdo vzal z lásky a ne pro peníze. Udělal dobře, protože si ty peníze užil. Pak se stejně o všechno přišlo.

That's our father's car.

Tatínkovo auto, tam za volantem, to je on.

INTERVIEWEE:	Ludmila Rutarova
PHOTO TAKEN IN:	Nadějkov
YEAR:	1940
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVANÝ:	Ludmila Rutarová
MÍSTO VZNIKU:	Nadějkov
DATUM:	1940
TAZATEL:	Dagmar Grešlová

This picture is already from during wartime. My cousin Inka is at the far right. The young man with the glasses in the middle is Jirka Kroupa, who was a head physician of an oncology department after the war. I'm the sixth one from the right; even today, it's apparent from the photograph that the atmosphere was very pleasant, we were enjoying our holidays and weren't acknowledging that there was a war going on.

Tento snímek je už z doby války. Zcela vpravo je moje sestřenice Inka. Chlapec s brýlemi uprostřed je Jirka Kroupa. Po válce byl primářem na onkologii. Já jsem na snímku šestá zprava, z fotografie je ještě dnes patrné, že atmosféra byla moc příjemná. Prázdniny jsme si užívali. Nepřipouštěli jsme si válku. Do Nadějkova jsem jezdila často. Jako dítě jsem tam tři roky žila.

Here I'm around a year old. Prague, 1931.

Zde je mi zhruba jeden rok. Praha, 1931.

This is a photo of me from 1941.

Zde jsem já. Snímek pochází z roku 1941.

L

eisure time

V

olný čas

INTERVIEWEE:	Harry Fink
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1939
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

TAZOVANÝ:	Harry Fink
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1939
TAZATEL:	Barbora Pokreis

In this picture you can see me and my nanny Pavla. I used to go on vacations with my parents. Once, when I was in the first grade, my mother and I went during the winter holidays to Tatranska Lomnica, skiing. My mother also skied, and skied very well. My father didn't have time for such things. Otherwise my mother and I used to go visit my grandmother in Hermanov Mestec. We also used to go a little ways outside of Prague to Radejovice. We had a place rented there, and my father would come in the evening. We also drove around the region surrounding Prague, to Karlstein, to St. John's Currents to swim.

Na snímku jsem se svou vychovatelkou Pavlou. S rodiči jsme často jezdili na dovolenou. S maminkou jsme byli o prázdninách v Tatranskej Lomnici lyžovat. Maminka totiž lyžovala velmi dobře. Otec na takové věci neměl čas. Jinak jsme chodívali s mamkou k babičce do Heřmanova Městce. Chodívali jsme i kousek za Prahu do Radějovic. Měli jsme tam podnájem a otec za námi přicházel večer po práci. Jezdili jsme i po okolí Prahy, na Karlštejn a koupat se.

In the picture you can see me and our car in Prague in 1937.

Na záběru jsem já u našeho auta. Praha, 1937.

I'm the first on the right, during our family trip in the 1930s.

Fotografie vznikla během dovolené ve 30. letech 20. století. Na snímku jsem první zprava.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at

L

Leisure time

V

olný čas

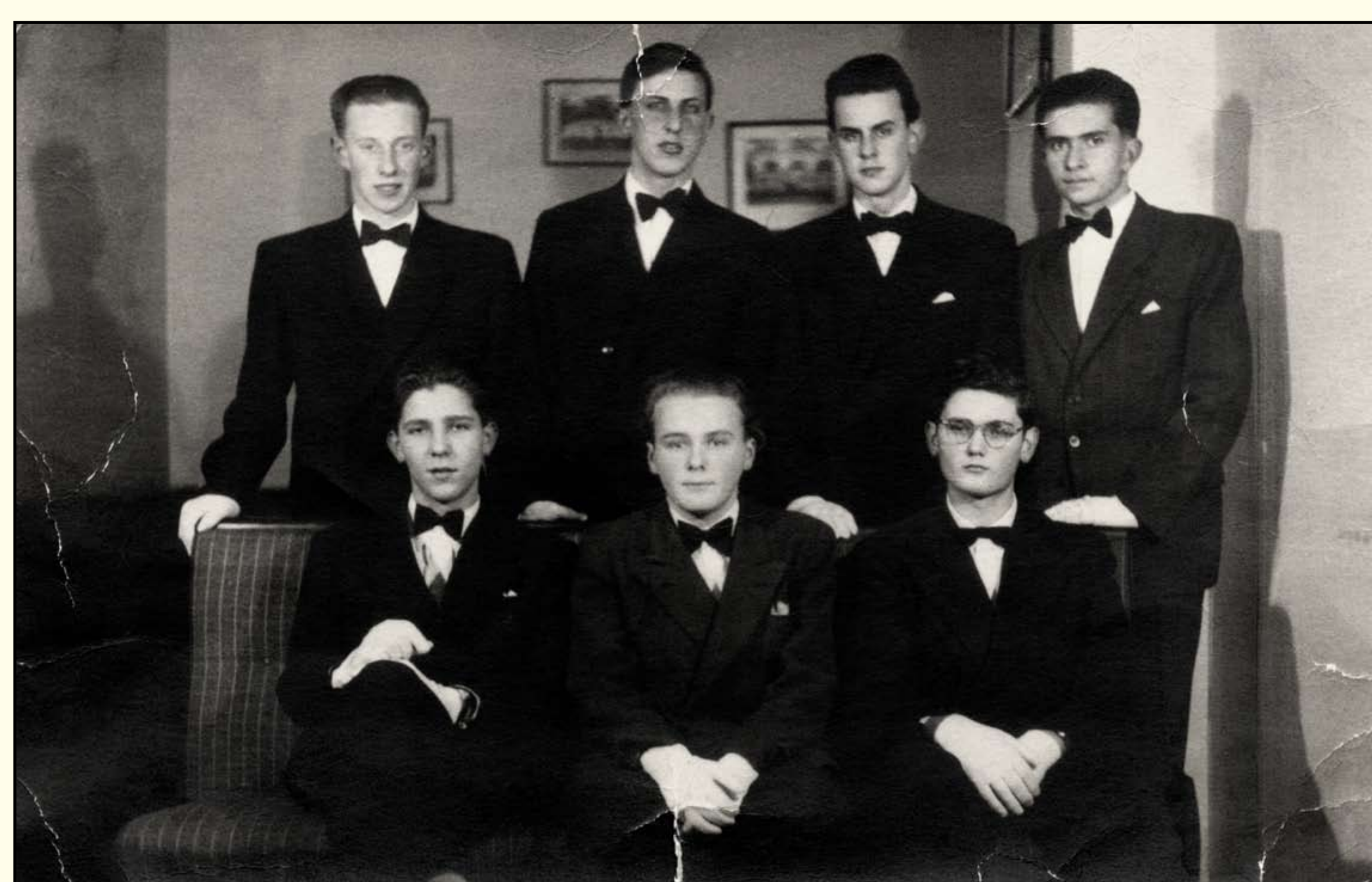

INTERVIEWEE:	Jiri Munk
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1947
INTERVIEWER:	Terezie Holmerova

DOTAZOVANÝ:	Jiří Munk
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1947
TAZATEL:	Terezie Holmerová

This photograph was taken during the time of my enthusiasm for scouting after the war. I'm walking on the left, in the middle is Ante, and on the right is the leader of our scout troop, Bohutinsky. Already in 1945 we went to a scout camp in Pobežovice. It wasn't an ordinary camp. This is because at that time in the border regions there were still Germans that hadn't yet been expelled, and we watched to make sure that they handed in their entire harvest. The Germans gradually brought in grain, and I kept records, checked the scales and so on.

Fotografie vznikla v době mého skautského nadšení po válce. Vlevo jdu já, uprostřed můj kamarád Ante a napravo vedoucí naší skautské družiny Bohutínský. Svá nejhezčí léta po válce jsem prožil mezi skauty. Už v roce 1945 jsme odjeli na skautský tábor do Pobežovic. Bydleli jsme v bývalém táboře Hitlerjugend. Nebyl to úplně obyčejný tábor. Tehdy totiž byli v pohraničí ještě neodsunutí Němci a my jsme dohlíželi na to, aby odevzdali veškerou úrodu. Odvezli mě na nějaký německý statek a já jsem dával pozor u váhy. Němci postupně snášeli obilí a já jsem zaznamenával údaje, kontroloval váhu a podobně.

Me as a dancing assistant (upper row second from right). Prague, 1948

Já jako tanečník (vrchní řada druhý zprava) Praha 1948.

Centropa

www.centropa.org
www.centropa.hu
www.centropa.org/at